

[Niels Helveg Petersen]

hvis man gjorde det. Hvordan skal regeringen sikre, hvad der står i dette forslag? Det er der ikke givet nogen anvisninger på.

Der er ét argument, der har været brugt her i debatten, som jeg ikke kan godkende, og det er denne aftale om nødtjenesten, i hvert fald ikke som den blev praktiseret under den seneste konflikt på Danmarks Radio. Jeg påhørte hin mindeværdige radioavis kl. 18.30, som ud over vejrudsigten kun indeholdt én eneste ting, nemlig en efterlysning af en mand fra Silkeborg; det var de eneste to ting. Det hele varede vel 30-45 sekunder. Det var nødtjenesten, men der var faktisk sket andre ting både i Danmark og i den øvrige verden den dag; nødtjenesteaftalen brød sammen. Derfor er det altså ikke noget endeligt svar. Hvis man i hvert fald fra medarbejdere og ledelsen i Danmarks Radio vil have, at vi her i folketinget skal have tillid til, at denne nødtjeneste er, hvad den påberåber sig at være, nemlig en sikring af befolkningens dækning med de mest nødtørftige nyheder, er man nødt til ganske anderledes at sikre, at denne nødtjeneste kan fungere.

Den konflikt, der var i Danmarks Radio, udspillede sig efter min mening på et meget spinkelt grundlag. Jeg ønsker ikke at tage stilling til, om en journalist ved Danmarks Radio skal fastansættes; det har jeg ingen forudsætninger for, for jeg kender ikke vedkommende journalist. Det er muligt, han er dygtig, det er muligt, han ikke er det; det er muligt, han burde ansættes, og det er muligt, han ikke burde det. Det er ikke min sag, jeg kender ikke sagen. Men jeg vil sige, at efter alt hvad der foreligger om principielt konfliktindhold i denne sag, var medarbejdernes skridt ganske ude af takt med en rimelig reaktion. Det kan ikke være meningen, at svaret i et hvilket som helst fagpolitisk spørgsmål, der opstår mellem Danmarks Radios journalister og ledelsen, er: så er der sort skærm, eller så lukker vi for nyhedsstrømmen. Det er ikke nogen rimelig reaktion. Man er nødt til for Danmarks Radio som institution – og det gælder både medarbejdere og ledelse – at sikre sig, at alle de normale konflikter, der opstår på en arbejdsplads, som f. eks. denne om ansættelse og afskedigelse af medarbejdere kan løses på almindelig fredelig vis ved forhandling og ikke ved, at man trækker det store sværd af skeden hver gang og rammer befolkningens be-

tjening med nyheder. Jeg synes, det er for dårligt, at man ikke er i stand til mellem ledelse og medarbejdere at håndtere disse anliggender på en fornuftig måde, så vi undgår konflikterne. Jeg tror ikke, vi kan klare dette problem ved at foreskrive bestemte regler her i folketinget. Jeg tror, det kun kan klares ved, at ledelse og ansatte på denne virksomhed opfører sig fornuftigt i forhold til hinanden, og det er desværre ikke noget, man kan lovgive om.

Første næstformand (Erlendsson):

Jeg kan, nu da katten er sluppet ud af sækken, bekræfte, at det er rigtigt, at den sidste sag på dagsordenen udgår, da det er meddelt mig, at forespørgslen af forespørgerne er taget tilbage og dermed er bortfaldet.

Mølgaard (DR):

Ja, dermed er man jo i stand til at rose to parter, nemlig anmelderne af en forespørgsel for en proceduremæssig heldig fremgangsmåde og forslagsstillerne til det foreliggende forslag fra det konservative folkeparti for et kort forslag, hvormed dog ikke være sagt, at det er godt. Kommasætningen er korrekt, ikke ét komma er der i det, men ellers er der jo nok så mange krøller på denne sag, hvad der også i nogen grad kommer frem i forslagsets bemærkninger.

Dette beslutningsforslag og for så vidt initiativet til den forespørgselsdebat, der var lagt op til i dag, kan godt minde om en passage i dette ting for en tre år siden, hvor justitsministeren blev spurgt af et medlem af tinget dengang og et medlem af tinget i dag, om vedkommende egentlig ikke måtte skønnes at have en så stor tilbøjelighed til forargelse på moralens vegne, at man måtte sige, at vedkommende vel egentlig havde det med fy-fy, som andre har det med tandbylder, nemlig at det var umuligt at holde tungen væk, når man kom ind på den slags emner.

Danmarks Radio er et yndet objekt i visse kredse til en forargelse i alle anledninger. Til daglig er vi vant til fra konservativ og centrum-demokratisk side at høre beskyldninger om, at udsendelserne i Danmarks Radio er ensidige, at de er manipulerende, kendsgerningsforvridende, ja, faktisk uhæderlige i nyhedsformidlingen. Man hører klager gang på gang over rød skærm, men så fik